

Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.

Dopisi naj se frankujejo in pošljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovec,
Pavličeva ulica šte. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:
Upravništvu lista »Mir« v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se
plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

Leto XXXIII.

Celovec, 26. septembra 1914.

Št. 43.

Kamor stopi kopito kozaškega konja.

Vojne slike s severa.

Vojni poročevalec dunajske »Reichspost« poroča iz glavnega stana nemške vzhodne armade z dne 16. septembra o dogodkih iz bojov Nemcev z Rusi naslednje zanimive vojne sličice:

Teга poročila ne pišem sicer na razstreljenem topovskem podstavku, pač pa v malem, razstreljenem, oropanem mestu, kjer so kozaki dva tedna gospodarili.

Proti štirim popoldne smo zapustili svoj dosedanji stan, se pristrčno poslovili od svoje gospodinje, pri kateri smo bili z ordonancami vred tri dni nastanjeni, in šli smo ven v noč, proti severu.

Vozili smo se med prastarimi brestmi v naglem diru, ker smo morali za armadnim poveljstvom. Raztegnjena pokrajina je kakor razvita, gosto posejana s prekopi, artiljerijskimi pozicijami, okopi. Korak za korakom so morali Rusi s krvjo odkupiti vsako ped zemlje. Zrak je nasičen z osladnim smradom od mrličev. Zažgana poslopja; le golo zidovje molí proti nebu.

Lepe bresti, ki so prej rastle ob potu, so izginile — vsi ti velikanj ležijo v obcestnem rovu. Pred nekaj urami so bili še položeni preko ceste, pa medtem so že naše čete prodirale in odstranile na stotine teh ovir. Brzobjavni drogovi so vsi odžagani — toda že nekaj ur pozneje, ko so bili Rusi pregnani, delajo naši vojaki od vojnega telegrafa in z največjo naglico polagajo nove prevode. — Podobe razdejanja sledijo druga drugi. Vas na vas, kjer razun mrtvecev ničesar ne spominja več na nekdanje življenje. — Na potu stoje štirje vozovi. Možje in žene in trop otrok sedijo ali ležijo na njih. Le en moški koraka po veliki groblji gori in doli, iz sesutine se še kadi dim. Ogrodje poljedelskih strojev je ostalo edino še od velikega gospodarstva. Polje naokrog je posejano s širo-

kimi, lijaku podobnimi luknjami, ogenj granat. — Glejte, to je moja hiša, hiša mojih očetov in pradedov — stoindvajset let smo bili tukaj naseljeni — in sedaj...

Pokazal je na velikansko grobljo. Pojdi-mo naprej. To poslopje smo že videli, včeraj, predvčerajšnjim — in videli je bomo, kakor dolgo bomo šli za Rusi tukaj na severu.

Naš voz se bliža gozdu. — »Le ozko skupaj, gospodje, tu menda še razsajajo razkropljeni Rusi«, se oglasi nekdo, ko dospemo do gozda mi udari nasproti oster smrad po mrliču; skočim z voza in grem kakih 30 korakov v les. Pet korakov pred menoj leži mrtev konj in pod njim napol pokopan kozak, ki ima še v roki sulico in jo drži krčvito.

Postaja mračno, sence vidimo — sence pogorelih hiš — vojak z nasajenim bajonetom in majhno svetilko stoji ob potu. »Hoj! kje smo, kako je ime temu zakletemu mestu, kjer ni ne luči ne ljudi?« »Barton!« odgovori straža »in za gospode je pripravljeno prenočišče«.

Barton, to prej tako lepo mestece z električno razsvetljavo, dobrim vodovodom, čednimi hišicami izgleda kakor pokopališče; na ulicah ni videti človeka, le iz nekaterih hiš je svetlikala luč, ki pa je takoj ugasnila, ko se je zaslišal robot našega vozu.

Reveži so mislili, da so prišli zopet Rusi. Vse prodajalne v mestu so bile oplenjene, prazna stanovanja razbita — žalostna podoba razdejanja. Menil sem, da kaj hujšega ne more priti; pa je prišlo še vse huje. Zjutraj smo zapustili Barton in smo se vozili med posekanimi lesovi, okopi, rovi, razstreljenimi poslopji in požganimi vasmí. Na robu pota je bilo polno neizstreljenih patron, granat, ki se niso razletele, razrezanih bodečih žic, sprednje preme topniškega voza brez koles, torbe za patrone, vrečice za kruh.

Zavijemo na stransko pot, glavna cesta je bila zasedena od dolgih kolon trena (prateža), dolga brezkončna vrsta voz z ranjenčji nam je prihajala nasproti. Veliki železniški most, solidna, mogočna zgradba, leži

raztrgana ob strani ceste, ki se vije globoko spodaj. Dobro so opravili svoj posel, razstrelitev, nobena prečnica (traverz) ni ostala cela in v opornem zidovju so bile globoke in široke razpoke. Potem pride mesto, prava sesutina, več reči še gori in z vrtoz zopet ta strašni duh, ki zapira sapo. V tem brezkončnem razdejanju stoji le katoliška cerkev. Le na vogalih trdnjavi podobnega zvonika se poznajo sledovi granat in križ je pripognjen, sicer je vse nepoškodovano. Hiše naokrog so sesutina — velikanski jesen je razcefiran v nešteta vlakna — polja naokoli so razrita kakor mravljišče, toda cerkev stoji in križ je sicer pripognjen, pa še stoji vrh zvonika. Stopim v cerkev, sveta tišina vlada v njej, pa nisem sam; mlad dragonec kleči pred oltarjem in molí iz obrabljenega molitvenika, morebiti mu ga je dala ob slovesu mati, da si za nekaj minut poišče miru.

Kakor strašno so sicer razsajali Rusi, cerkvam so prizanašali, brez razlike vere.

Vojaki mi prihajajo nasproti — veliko ranjenih — in me izprašujejo in če jim povem: »Jaz prihajam z Avstrije«, so vsi silno vzradoščeni. »Ali vi tudi mlatite po Rusih? — Kako je pri Lvovu? Mi bomo z Rusi že opravili, Avstrijci in mi!« In eden pravi: »Sem videl vaše topove pri Namurju. Brez pogreška. Izborna delujejo. Dva strela, pa je tak fort (trdnjava) kaput (uničena)!«

Vsi poročajo o veliki premoči Rusov, ki so se v dveh tednih, odkar so v teh krajih, res vzorno pripravili za brambo. Izborni okopi in rovi so bili na vsaki obrambni črti na vsakih 500 korakov skopani. Le kdor je to videl, si more misliti, koliko krvavega opravka je bilo, preden so bili Rusi vrženi iz teh okopov.

Šlo pa je le. Vzhodno Prusijo si je bilo treba priboriti nazaj. Kaj da je vse to stalo, danes še ni mogoče presoditi, pa celi polki so se skrčili na en bataljon. Posebno velike so bile izgube na častnikih, ki so korakali pred četo in ne vzadi za fronto kakor pri Rusih.

Podlistek.

Kako je bila v Rusiji napovedana vojna.

Prizor iz sibirske kozaške vasi.

Angleški pisatelj Stephen Graham, ki se je za časa izbruha vojne nahajal v neki kmečki vasi v Rusiji, opisuje v »Times«, kako je bila naznanjena vojna na Ruskem po kmetih. Graham pripoveduje:

Bil sem v neki kozaški vasi v Altajskem gorovju v Sibiriji, približno 1200 vrst južno od sibirske železnice. Krasno solnce je sijalo in prebivalstvo je hodilo mirno na svoje delo. Kar je dospela 31. julija ob 4. uri zjutraj vest, da je napovedana vojna. Zbudil sem se vsled izrednega ropota. Neka kmetica mi je takoj zaklicala: »Ali ste že slišali kaj novega? Vojna je!«

Neki mladenič je prihajal skozi vas. Na njegovih ramah je visela rdeča zastava, ki je vihrala v vetru, sam pa je od časa do časa zaklical »Vojna! Vojna!« Pripeljali so konje, uniforme, sablje. »Car je poklical svoje kozake,« se je govorilo. Kdo je neki sovražnik? Nikdo ni vedel tega povedati. Pred desetimi leti, ko je prišlo do vojne z Japonsko, je bilo istotako. Slišati je bilo

govorice, da je najbrže Kitajska napovedala vojno. Potem se je zopet govorilo: »Najbrže je vojna z Angleško!« Šele štiri dni potem smo izvedeli resnico, a nihče ni hotel verovati.

Dva dni po prvi je prispela druga depeša: Vsi moški od 18. do 43. leta so bili poklicani pod orožje. Ordonance na konjih so v divjem teku pridirjale v vas s tajnimi instrukcijami, ki so jih izročile hetmanu, kozaškemu poglavarju. Seli so dobili takoj nove, spočite konje in čez pet minut so že zdirjali v drugo vas. Vsako jutro je bila razobešana koncem vaše ceste rdeča zastava, ponoči pa je bila nadomeščena z rdečo svetilko. Konji so bili strogo preiskani. Noben konj, ki ni bil zmožen preteči po 80 kilometrov na dan, ni bil potrjen. Vsak kozak je pripeljal s seboj svojega konja, pokazal živinozdravniku zobe svojega konja, nato pa je odjahal 1600 kilometrov daleč, do Omska, kjer je železnica.

V četrtek ob 8. uri zjutraj so prinesli blagoslovljeno vodo iz cerkve in jo postavili na neki grič. Vsi kozaki so prišli s svojimi ženami, da se pri zadnji službi božji poslove od svojih žen in otrok. Duhovnik odkrite glave je korakal v svetlo višnjevi obleki okoli. Nato cerkveni zbor, na desni in levi strani pa čete žensk. Sprevod se je ustavil. Šele tu smo slišali neverjetno vest,

da je bila napovedana vojna z Nemčijo. Vsi so bili precej potrti in so gledali strmeč pred se.

»Bog je z nami!« je govoril duhovnik in solze so mu padale po licu. »Ne bežite nikdar pred sovražnikom! Bog bo blagoslovil svoje zveste Slované!« Nato so vsi poklekili, poljubili križ, ki ga je imel duhovnik v roki, nakar jih je duhovnik poškopil z blagoslovljeno vodo. Nato so šli vsi domov, vzeli svoje konje s seboj in odšli.

Tri kilometre pred vasjo se je družba zopet ustavila, da so vojake pred odhodom še enkrat pokrepčali. Spekli so celega vola in razdelili vodko. Vojaki so pili na zdravje carja in svoje. Ženske so iz velikih kotlov napolnile sklede z juho, ki so jo vojaki kar spili, ker ni bilo žlic. Ko so se najedli in pokrepčali želodce s pijačo, so pričeli moški plesati okoli kotlov, dočim so ženske zdihovali. »Atamana«, nekega velikega, težkega in bradatega oficirja so kozaki prijeli in dvignili v zrak. To je trajalo približno eno uro. Nato je zadonela trobenta, ki je naznanjala odhod in v trenutku so vsi kozaki poskakali na svoje konje. 30 do 40 kilometrov daleč so jih spremljale tudi njih žene na konjih, nato pa so se ustavile. Njih možje so izginili v daljavi, za njimi se je strašno prašilo. Odšli so, in kdo ve, koliko se jih vrne.

Pri Goldapu je ena nemška stotnija naskočila neko poslopje; ko je bila razdalja kakih 50 do 60 korakov, so Rusi razobesili belo zastavo. Nemci so nato prenehali s streljanjem in so se bližali. V razdalji petnajst metrov so pa začeli Rusi grozno streljati na naše čete s strojnimi puškami — naše čete so nato naskočile, vrgle ob tla z bajonetom vse, kar so dosegle, zaplenile strojne puške in poslopje zažgale. Za pol ure so bili od Rusov le še ožgani ostanki.

Poročila iz vojne.

NA RUSKEM BOJIŠČU.

Dunaj, 23. sept. (Kor. urad.) Uradno se poroča: Na ruskem bojišču se zadnje dni niso vršili nobeni boji razen nekaj neznatnih kanonad. Naše čete so kljub trajno neugodnemu vremenu v najboljšem stanju. — Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, generalni major.

× × ×

NAŠA OFENZIVA V SRBIJI.

Dunaj, 23. sept. (Kor. urad.) Uradno se poroča: V Srbiji se boré naše balkanske bojne sile z največjo vztrajnostjo za uspeh. Zelo važne postojanke so že v naši posesti. V teh bojih je bilo zaplenjenih tudi več srbskih topov.

Dunaj, 23. sept. (Kor. urad.) Uradno se poroča dne 23. t. m. zvečer: Iz ravnokar došli poročili z balkanskega bojišča se vidi, da so sedaj obvladajoče višine zapadno od Krupanja (Jagodnja planina—Biljek—Črni vrh), za katere so se vršili večdnevni hudi boji, vse v naših rokah in da je sedaj tu srbski odpor zlomljen. Da se je med temi boji naše glavne balkanske vojne sile posameznim srbskim in črnogorskim četam posrečilo vdreti v tiste kraje, kjer so ostali le maloštevilni orožniki in neobhodno potrebne varnosine posadke, pri značaju dežele ne more nikogar presenetiti. — Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, gen. major.

× × ×

Danes opoldne smo dobili poročilo z Dunaja: Tudi tukajšnji listi javljajo, da pisma vojakov z južnega bojišča poročajo, da so naše čete pri svojem prodiranju pri Krupanju našle truplo srbskega majorja Tankosiča, ki je napadalcem na nadvojvodo Ferdinandu izročil smrtonosni revolver.

× × ×

VELIKA BITKA NA FRANCOSKEM.

Bombardiranje Reimsa.

London, 22. septembra. (Kor.) »Times« poročajo iz Pariza: Teoretično je izzvala bombardiranje Reimsa francoska artiljerija, ki je bila postavljena v mestu in je krepko odgovarjala na nemško streljanje. Po ulicah so taborili francoski vojaki. Po glavnih ulicah se je nahajal artiljerijski park, za njim pa infanterija.

Poškodba katedrale v Reimsu.

Berolin, 22. septembra. (Kor.) Uradno se razglša: Francoska vlada se ni ustrašila obrekljivega popačenja dejstev, ako trdi, da so nemške čete brez vojaške potrebe streljale na katedralo v Reimsu. Reims je trdnjava, ki so jo Francozi še v zadnjih dneh utrdili z vsemi mogočimi sredstvi in jo danes porabljajo kot zaščito svojih sedanjih pozicij. Pri napadu teh pozicij je bilo vendar treba žalibog bombardirati Reims. Izdalo se je povelje, da naj se slavni katedrali prizanaša. Ako bi pa vendar bilo res, da je po ognju, povzročinem po boju, trpele tudi katedrala, česar sedaj ne moremo ugotoviti, bi tega nihče bolj ne obžaloval kot mi. Krivda na tem zadene samo Francoze, ki so napravili iz Reimsa trdnjavo in oporišče svojih defenzivnih pozicij.

Energično protestiramo proti temu, da bi nemške čete brez potrebe in edino le zato, da bi rušile in razdevale, poškodovale zgodovinske in arhitektonične spomenike.

Boji pri Reimsu in Verdunu.

Berolin, 22. septembra. (Kor. urad.) Uradno se poroča iz velikega glavnega taborišča z dne 21. septembra zvečer: V bojih

za Reims smo zasedli kakor trdnjava utrjene višine pri Craonnynu in prodirajoč proti gorečemu Reimsu zavzeli kraj Betheniville. V napadu na zatvorne utrdbe južno od Verduna, smo zmagovito prekoračili vzhodni rob izpostavljene cote Lorraine, ki jo je branil 8. armadni zbor. Izpad francoskih čet na severovzhodni fronti smo zavrnili. Severno od Toula smo presenetili francoske čete v bivaku z artiljerijskim ognjem. Sicer se danes na francoskem bojišču niso vršili večji boji. V Belgiji in na vzhodu je položaj neizpremenjen.

Glavni napad na utrjeno črto Verdun-Toul.

Iz Berolina javljajo: Glavni napad nemških čet na utrjeno četo Verdun-Toul je pričel dne 19. septembra zvečer. Težka nemška artiljerija je nekatere zunanje verdunske forte skoraj popolnoma razrušila.

Petdnevni boj med francosko in nemško artiljerijo.

Berolinski listi javljajo preko Rotterdam: Bitka ob Oisne je nepretrgani strahoviti dvoboj med francosko - angleško in nemško artiljerijo. Topovi gromijo neprenehoma že pet dni. Silno kruti boji divjajo tudi na črti Reims—Soissons.

× × ×

Berolin, 24. septembra. (Kor. urad.) Veliki glavni stan poroča z dne 23. t. m. zvečer: Na desnem krilu nemške armade na oni strani Oise boji počivajo. Obkoljevalni poizkusi Francozov niso imeli nobenega uspeha. Vzhodno v argonskem gozdu ni bilo danes večjih bojov. Vzhodno od Argonov so tekom dneva zavzele nemške čete Varennes. Prodiranje napreduje.

Armadni oddelki, ki napadajo zapiralne utrdbe južno od Verduna, so zmagovito odbile francoske protinapade, ki so se izvršili iz Verduna čez reko Maas in iz Toula, ujele veliko Francozov ter zaplenile topove in strojne puške. Pričel se je z vidnimi uspehi ogenj težke artiljerije na zapiralne utrdbe Troyen, les Paroches, Camp des Romains in Liouville.

V francoski Lotaringiji in ob alzacijski meji so bile na nekaterih mestih francoske predstraže potisnjene nazaj.

Prava odločitev še ni nikjer padla.

Iz Belgije ni nič novih poročil.

× × ×

LOV NEMŠKE KRIŽARKE »EMDEN« ZA ANGLEŠKIMI PARNIKI V INDIJSKIH VODAH.

Kalkuta, 21. septembra. (Kor.) Reuterjev urad poroča: Oficirji in moštvo angleških parnikov, ki jih je v Bengalskem zalivu potopila nemška križarka »Emden«, so prispeli včeraj popoldne semkaj. Izrazili so se jako pohvalno o vlnudnosti, ki jim je bila izkazana od strani nemških oficirjev.

Lov križarke »Emden« se je pričel dne 10. septembra. Tega dne je bila potopljena križarka »Indus«, potem ko je bila posadka poprej še spravljena na »Emden«.

Ko je prišla križarka v bližino zaliva, je vjela vsa poročila, ki so naznanjala odhod parnikov iz pristanišča. Križarka je poznala sled tega položaja vseh v zalivu se nahajajočih parnikov.

Dne 11. t. m. je »Emden« zagledala parnik »Loo«, prevzela posadko in ga potem potopila.

Parnik »Kabinga« je bil potopljen v noči dne 12. t. m., dve uri pozneje parnik »Killin«.

Tekom noči so bili zapaženi še trije parniki, a niso bili zasledovani.

Dne 12. septembra so Nemci konfiscirali parnik »Diplomat« in ga pozneje potopili.

Nato je bil ustavljen italijanski parnik »Larvano«, ki pa je bil po preiskavi izpuščen še istega dne. Prispel je naslednjo noč v Kalkuto.

Dne 14. t. m. je križarka »Emden« vjela parnik »Tratbock« in ga potem potopila z mino.

Posadke vseh zaplenjenih ladij so bile spravljene na neki parnik, ki je dobil ukaz, da odide v Kalkuto. Spremljala sta ga dva nemška parnika do 75 km do izliva reke Hooghly.

Razno iz vojne.

CESARJEVA ZAHVALA VARAŽDINGEM.

Hrvatski listi poročajo: V znak posebne priznanja za junaštva slavnega 1. (varaždinskega) pešpolka dobi v kratkem eden izmed naših najnovjših torpednih rušilcev ime »Warasdiner«.

KOTOR IN DRAČ BLOKIRANA.

Milan, 22. septembra. »Corriere della Sera« poroča iz Bara: Angleške in francoske vojne ladje stoje pred Dračem, druge pa pred Kotorjem.

MED SRBI UPOR IN KOLERA.

Sofija, 21. sept. (Kor. ur.) Tukajšnji listi poročajo iz Niša: Morala srbske armade je popolnoma uničena. V nekaterih topničarskih polkih se je moštvo uprlo ter uničilo lastne topove. Do sedaj so dognali 120 tisoč slučajev kolere v srbski vojski. Dan na dan umre 2000 do 3000 mož. Državne banke iz Valjeva, Gornjega Milanovca in Kragujevca so prestavili v Niš.

PRINC JURIJ SRBSKI RANJEN.

Niš, 21. sept. (Kor. urad.) Srbski tiskovni urad poroča z dne 20. septembra: Tekom nekega napada na avstrijske pozicije, je bil princ Jurij, ki je izvršil na čelu svojega bataljona naskok, ranjen. Krogla ga je zadela zraven hrbtenice ter prišla na drugi strani zopet ven skozi dimlje. Rana ni nevarna. Princa je prevzela ambulanca, ki ga bo prepeljala jutri v Krujanj.

KONEC DINASTIJE KARAGJORGJEVIČEV.

Sofija. Dinastiji Karagjorgjevičev so sešeti dnevi. Bolezen kralja Petra se je poslabšala.

Dunaj. Osebe, ki prihajajo iz Niša v Bolgarijo, poročajo, da je jeza srbskega ljudstva najbolj namenjena prestolonasledniku Aleksandru in princu Juriju. Oba straži vojaštvo in orožništvo, ker se boje atentata.

ANARHIJA V MAKEDONIJI.

Sofija. Srbska vlada v Nišu je dala odpreti vse jetnišnice in je iz teh zločincev sestavila vstaške čete, ki s silo gonijo prebivalstvo v Novi Srbiji, da stopi v srbsko vojsko. Na večih krajih je prišlo do bojov, ki še vedno trajajo. Pri vasi Umlena je prišlo do krvavih bojov med srbskimi vstaši in Bolgari. Na obeh straneh imajo velike izgube.

RUSKE PRIPRAVE PROTI GENERALU PL. HINDENBURGU.

Berolin, 21. sept. (Kor. urad.) »Vossische Zeitung« prinaša poročilo »Daily Mail«, da delajo v Petrogradu izvanredne priprave, da zadrže generala pl. Hindenburga, ki je s 750.000 možmi že na ruskem ozemlju in ki je pripravljen, da začne z ofenzivo ter koraka proti Varšavi, s tem bi bili Rusi prisiljeni, velik del svojih armad, ki operirajo v Galiciji proti Avstrijcem, poslati proti generalu pl. Hindenburgu.

TRI ANGLEŠKE KRIŽARKE POTOP-LJENE.

London, 22. septembra. Reuterjev urad poroča: Angleške križarke »Aboukir«, »Hogue« in »Cressy« so bile v Severnem morju od nemških podmorskih čolnov potopljene. Križarka »Aboukir« je bila zadeta od štirih torpedov. Ko sta prihiteli na pomoč križarki »Hogue« in »Cressy«, da bi rešile posadko, so bile tudi od torpedov zadete. Precejšen del posadke so rešili ena križarka in rušilci torpedovk.

IZBORNO NEMŠKO PODMORSKO BRODOVJE.

Dunaj, 22. septembra. Londonski list »Westminster Gazette« opozarja na dobro delovanje nemškega podmorskega brodovoja. List pravi, da je Angleška sicer vladarica morja, Nemčija pa je gospodarica morskih globin.

ANGLEŽI DOZDAJ IZGUBILI 15 VOJNIH LADIJ.

Po angleških virih, ki gotovo niso popolni, ker o svojih lastnih izgubah gotovo nihče rad ne poroča, so Angleži do zdaj izgubili že 15 vojnih ladij. V seznamu manjkata še dve izgubljeni ladji, namreč neka

šolska ladja in neki torpedni čoln, ki sta bila po Nemcih uničena, a imena niso znana. Izgubili so Angleži sledeče vojne ladje: oklopna križarka »Warrior« (13.700 ton), zavarovane križarke »Arethusa« (3600 ton), »Gloucester« (4900 ton), »Fearless« (3500 ton), »Pathfinder« (3000 ton), »Amphion« (2500 ton), torpedni rušilci »Druid« (770 ton), »Laertes« (950 ton), »Phoenix« (770 ton), torpedovka »Speedy« (800 ton), podmorski čoln »AE 1« (825 ton), zavarovana križarka »Pegasus« (2200 ton), oklopne križarke »Aboukir« (12.200 ton), »Hogue« (12.200 ton), »Cresya« (12.000 ton).

D Pozivni razglas.

Na podlagi Najvišjega poziva cele c. kr. in kr. ogr. črne vojske kličejo se k službi z orožjem pri črni vojski:

1. Vse v letu 1894. rojene črni vojski podvržene osebe in

2. vse v letu 1893. in 1892. rojene črni vojski podvržene osebe, katere so bile pri naboru leta 1914. s pripombo »Zurückzustellen« (nazaj postaviti) zaznamovane.

Izbiranje:

Da se sposobnost za službo z orožjem pri črni vojski doseči zamore, morajo imenovane črni vojski podvržene osebe priti pred jedno zbiralno komisijo črne vojske (Landsturmkommission) v mestu poveljstva domobranskega dopolnitvenega okraja, v katerem okraju leži njihovo bivališče.

Kraj, dan in ura uradovanja teh komisij bodo se posebno razglasila.

Črni vojski podvržene osebe imajo na kraj te zbiralne komisije in nazaj prosto vožnjo na železnicah in na parobrodih. Za to svrhu morajo v občini svojega bivališča (pri občinskem uradu, pri magistratu) za izdajanje jedne legitimacije (Landsturmlegitimationsblatt) prositi.

Črni vojski podvržene osebe, katere ne bivajo v svoji domači občini, morajo se na vsak način dne 25. septembra 1914. l. pri občinskem uradu (pri magistratu) svojega bivališča s svojimi dokumenti, kakor krstni list, domačinski list, delavsko knjigo itd. javiti, kjer potem legitimacijski list črne vojske dobé.

Legitimacijski list črne vojske se mora dobro shraniti in k izbiranju seboj prinesiti.

Te v tem razglasu imenovane črni vojski podvržene osebe, katere na določen dan k izbiranju vsled zapreke, kateri se niso mogli izogniti, niso mogle priti, imajo se pri jedni pozneje določeni komisiji javiti. Uradovanje te komisije (kraj in čas) bodo se posebno razglasilo.

Nastop službe:

Poklic k službi je določen za poznejši čas.

Osebe, katere so bile pri izbiranju kot sposobne imenovane, bodo takoj izvedle, kam in kdaj da imajo odriniti.

Pogodnost:

Tiste črni vojski podvržene osebe, katere spadajo pod osebe, imenovane pod § 29 vojaškega zakona — (posvečeni duhovni, kandidati za duhovski stan zakonito določenih cerkev) — se k službi z orožjem pri črni vojski ne bodo vzele; vendar pa morajo k izbiranju priti in tam na podlagi svojih dokumentov ta svoj poklic dokazati.

Te v tem razglasu imenovane črni vojski podvržene osebe, ako so pri izbiranju kot sposobne najdene, tudi lahko v vojsko, mornarico ali pa v domobranstvo prostovoljno vstopijo, in sicer za čas normalne prezentne službe ali pa, ako imajo pravico za pogodnost jednoletne službe, kot jednoletniki. V tem slučaju morajo pri izbiralni komisiji pravico za to pogodnost dokazati.

Črni vojski podvržene osebe, katere imajo po vojaškem zakonu pogodnost jednoletne prostovoljne službe, lahko dobé pravico tudi kot taki (črni vojski podvrženi) znak jednoletnih prostovoljcev nositi.

Osebe, katere so k izbiranju prišle, so oproščene javiti se meseca novembra 1914. l. k naboru.

Kdor se po teh zakonih ne ravna, bode po zakonu strogo kaznovan.

Ali ste že pridobili „Miru“
-- novega naročnika? --

Dnevne novice in dopisi.

O kn. šk. Marijanišču. Ker v kn. šk. bogoslovnici v Celovcu do 30. septembra še ne bodo končane poprave, se je gojencem Marijanišča dovolilo, da smejo priti za osem dni pozneje, to je 7. oktobra. Vsi Marijaniščani morajo priti torej v bogoslovnico dne 7. oktobra. Kovčke naj naslavljajo na bogoslovje.

Naši junaki na polju slave. O junaški smrti rezervnega poročnika Štefana Podboja je obvestil stotnik njegove stotnije njegove starše tako-le: Rezervni poročnik Podboj je padel v bitki dne 31. avgusta (strel v srce). Ko Vam uljudno sporočam to žalostno vest in za tem vrlim, vestnim častnikom, ki mi je postal tako drag, sam bridko žalujem, Vam naznanjam . . . — Da, vesten je bil rajni naš Štefan, tako kot vzgojitelj srednješolske mladine, kakor v svojem zasebnem življenju! Vsled svoje ljubeznivosti in jeklenega značaja je bil priljubljen pri svojih učencih in vseh, ki so ga osebno poznali. V njegovi oporoki, ki jo je spisal, ko ga je klical vojske glas, se zrcali ves njegov kristalnočist in blag značaj ter goraka ljubezen do svojega naroda! — Na severnem bojišču je padel tudi stotnik Samo Vošnjak; zadela ga je krogla v srce. Samo Vošnjak je bil sin znanega slovenskega pisatelja in rodoljuba, pokojnega državnega poslanca dr. Josipa Vošnjaka. Vzgojen v narodnem duhu, si je tudi v vojaški službi ohranil zvesto narodno mišljenje. Zelo rad je prebival na svojem vinogradnem posestvu v Visolah pri Slovenski Bistrici. Po izbruhu vojne se je poročil, preden je odkorakal na bojišče. Bil je vesten častnik, zelo priljubljen pri podrejenem moštvu in ljubezniv družabnik. — Na severnem bojnem polju je padel junaške smrti tudi c. kr. domobranski stotnik g. Ivan Kobe iz veulegledne rodbine Kobe-Mramorjeve v Novem mestu. Pred več leti je služboval v Pulju pri ondotnem domobranskem polku in se je rad pokazal v slovenskih krogih in bil tudi član slovenskega omizja. Kot dober družabnik in iskren prijatelj je bil priljubljen tudi pri c. in kr. mornarici. Pred enim letom je bil prestavljen k nekemu gališkemu polku. Bil je vesten častnik, priljubljen pri svojih tovariših, kakor pri moštvu. Slava našim junakom!

Od peterih krogel ranjen. V Celovec je došel s severnega bojišča trgovec s sadjem in zelenjavo Brojan, tvrdka Prinčič. Ranjen je od nič več in nič manj kakor pet krogel. Ena krogla mu je razmesarila desno stegno, dve so mu prestrelili levo stegno, ena mu je prevrtala desnico pod ramo, ena pa desno ramo. Vrhtega je imel še pet krogel v vojaški skledici, obleko je imel pa preluknjano od krogel na mnogih krajih. Kos šrapnela je zadel njegov telečnjak; trenutno je napravil Brojanu hude bolečine, vendar ga ni ranil; tudi patroni v municijski torbici so bili od sovražnih krogel razpločeni. Ker pa nima zdrobljene nobene kosti, se rane hitro celijo; sicer občuti še bolečine, zlasti ponoči, vendar je prav dobre volje.

Na bojišču pri Lvovu je padel avskultant deželnega sodišča v Celovcu dr. Viktor vitez pl. Sombor. Tam je padel tudi knjigovodja celovške mestne železnice J. Domenig.

Odlikovani vojak 87. nešpolka. Pri 4. bataljonu so bili odlikovani s srebrno kolajno za hrabrost 2. razreda štabni narednik Ivan Pobežin, narednik Jakob Sternad, rez. četovodja Ivan Belc, korporal Angelo Mijan in pešec Fr. Drame.

G. dr. Požar, sodnik v Kozjem, leži ranjen v Sarajevu. Jurist poročnik Vojko Koprivnik leži ranjen pri svojih starših v Mariboru.

V pojasnilo. »Freie Stimmen« in graški svobodomiselni listi so zadnje dni objavili neki hvalospev na g. župnega upravitelja Josipa Feiniga v Gorenčah. Omenjeni gospod nam v pismu naznanja, da je prišel v dotični slavonspev kakor Poncij v »apostolsko vero«, in da podatki, kakor so navedeni v dotičnih noticah, ne odgovarjajo dejstvom. Toliko v pojasnilo gg. duhovnim sobratom.

O načelniku avstrijskega generalnega štaba, baronu Konradu pl. Hötzendorfu, poročajo poljski listi: Načelnik generalnega štaba, baron Konrad, je ravno delal z dru-

gimi višjimim častniki generalnega štaba v glavnem stanu v N., ko je stopil v sobo major, ki je imel povelje, da naznani službeno načelniku generalnega štaba, da je padel njegov sin. General je bil za trenotek kakor okamenel in s tihim glasom je izgovoril: »Moj Herbert . . .« Takoj nato je bil zopet zbran. Zahvalil se je majorju, ki mu je prinesel poročilo in se je nato zopet obrnil proti gospodom generalnega štaba z besedami: »Delajmo dalje! Kje smo ostali?« Baron Konrad ima še enega sina, ki je tudi v vojski.

Od državne železnice. Od 21. septembra naprej vozi na progi Področca — Beljak — glavni kolodvor osebni vlak št. 740. Odhod iz Področca ob 6. uri 32 minut zjutraj, dohod v Beljak ob 7. uri 22 minut zjutraj.

Ranjen Ljubljčan. Dne 11. septembra je došel z bojišča v Ljubljano Ljubljčan g. Janko Pogačar, rez. prov. podčastnik poljskega topničarskega polka št. 7, ki se je bojeval v šestih bitkah in je dne 6. septembra rešil telegrafično napravo med Sadowo Wiszno in Grodekom, in to v času najhujšega boja. Kmalu bi poplačal ta junaški čin z življenjem in je bil k sreči samo težko ranjen v levo stran prsi, vsled česar je tudi leva roka popolnoma, vsaj začasno odpovedala, prestreljena leva prsa in pljuča. Za svojo hrabrost bo gospod Pogačar odlikovan z veliko srebrno hrabrostno kolajno.

Med ranjenci v Gorici je tudi rezervni poročnik dr. Rebek, sin namestniškega svetnika in okrajnega glavarja goriškega gosp. Rebka, prestreljeno ima levo roko.

Slovenski ranjenci v Solnogradu. V Solnogradu je več slovenskih ranjencev, zlasti od 97. pešpolka.

V seznamu izgub štev. 14 se ne nahaja noben naših slovenskih polkov. V tej listi so trije Slovenci: rezervni kadet Josip Bohinjec, 5. lovski bataljon, 1. stotnija, ranjen; stotnik Perné Adam, 16. pešpolk, mrtev; Tavčar Alojzij, 2. bos.-herc. pešpolk, iz Sežane na Primorskem, ranjen.

Na smrt na vešalah je obsodilo izjemno sodišče v Celovcu 19. septembra 30 let starega rudarja Janeza Grmadnika, ker je dne 3. junija zavratno ustrelil in oropal paznika in blagajniškega sela plajberške »Unije« Aleksa Rigelnika.

Ovčja vas. Za »Rdeči križ« se je nabralo pri ofru v naši farni cerkvi 45 K. Denar se je odposlal predsedstvu Deželnega in gospejnega pomožnega društva »Rdeči križ« za Koroško, Celovec.

Lisnagora. (Blagoslovljenje zvona.) Nabiralni odbor tem potom naznanja vsem darovalcem, da se blagoslovi novi zvon na Lisnigori v nedeljo, dne 11. oktobra. V ponedeljek, dne 12. oktobra, se bodo opravljale svete maše za vse darovalce za žive in mrtve, tako tudi za tiste, ki so padli na polju časti. Ker je Marija kraljica vojskinih trum, bomo njo tedaj prosili za slavno zmago avstrijskega orožja; zato upamo, da se darovalci polnoštevilno udeležijo lepe slavnosti.

Velikovec. (Za »Rdeči križ«.) Podružnici »Rdečega križa« v Velikovcu so darovali med drugimi: V. Leitgeb v Sinčivasi 200 K; baronica Irena Schrenk, dvorni svetnik Mayrhofer in soproga po 40 K; vodja c. kr. okr. glav. pl. Laszowski in soproga, Anton pl. Mayrhofer, drž. poslanec Nagele, Marija Kulterer, Jožes Baumann, Katarina Migerka po 20 K; župnik Treiber, Ant. Gril, okrajni tajnik Robar in soproga, profesor pl. Canal po 10 K; dekan Čemer, Majdič, Adolf Pogatschnig po 5 K; Ranetsberger, Josip Zych, Mihen, Uranšek Janez, Uranšek Liza, Startinjak, Jurij Čarf, Juvan po 2 K; Pavel Koschier, Jakob Puk, Valentin Korak po 1 K. Nekateri trgovci so darovali tudi blaga, perila in pletna. Nadalje so darovali Pavel Gril 20 K, deželni poslanec Ellersdorfer 70 K. Razen imenovanih je darovalo za »Rdeči križ« še mnogo drugih oseb; vsa zbirka skupaj je znašala 717 K; druga zbirka v Velikovcu je znesla 408 K 50 h; zbirka v Škocijanu 83 K 84 h, v Klopincu 83 K 37 h, na Lisni 54 K 92 h, v Libučah 100 K, v Št. Petru na Vašinjah 128 K 60 h, na Jezerskem 849 K 63 h, na Bistrici pri Pliberku 67 K 10 h, cerkveno darovanje v Velikovcu 50 K, Črni 30 K 22 h, Kočanjah 35 K 88 h, Andrej Oset, posestnik tolstovrške vode je daroval za rezervne bolnišnice 500 steklenic kisle vode.

Vzgojišče za deklice (internat)

čč. šolskih sester v „Narodni šoli“
v Št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem

se priporoča p. n. slovenskim staršem. Sprejmejo se deklice, ki želijo obiskovati v hiši se nahajajočo štirirazredno ljudsko šolo; potem večja vsaj 16 let stara dekleta, ki dobivajo popolnega pouka in navodila v vseh za gospodinje potrebnih stvarih. — Na svoji 1/4 ure od „Narodne šole“ oddaljeni pristavi sprejmejo čč. šolske sestre tudi nekaj dečkov, ki želijo obiskovati „Narodno šolo“ v vzgojo in oskrbo. Šolsko leto se prične dne 5. novembra 1914. Plačilo 26 kron mesečno.

Oglasila naj se blagovolijo poslati čč. šolskim sestram v Št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem.

Prva južnoštajerska vinararska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča zjamčeno pristna južnoštajerska namizna vina najboljše kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na sortimentna fina vina v buteljkah.

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih agentov, ogrskih in laških vinotročev in nar. čajte vino pri domačem podjetju južnoštajerskih vinogradnikov.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in opremi, dobro blago in poceni. **Plašči** za cerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in štole zelo ceno. **Šmizete** v različnih oblikah od 1 K naprej. — **Komplet z ovratnim trakom** od K 2.— do K 2-80, kakršnen je izdelek. **Bireti** v vsakršni obsežnosti po K 3-80, K 4.—, K 4-80. **Rožaste svetilke za večno luč** za patentovani stenj. Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da bodete stalen odjemalec **oddelka za paramente, knjigarne in trgovine** **Jožefovega društva v Celovcu.**

Slovenski molitveniki, cerkvene muzikacije, tudi Hladnikove.
Vse blago iz prekuhane, kislino prosto in neobtežene svile z barvanimi nitmi.

Absolutno zjamčeno

pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi na Kranjskem oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinariata pristna bela mašna vina, letnik 1912 po 56—60 K, letnik 1913 po 40—45 K, postavljeno kolodvor Ajdovščina. Sortirano vino rizling po 60 K, beli burgundec po 70 K, „Zelen“ po 80 K. — V zalogi je tudi tropinsko žganje liter po K 2-30. — Kleti nadzoruje vipavski dekan. — Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

CROATIA zavarovalna zadruga v ZAGREBU.

Edini domači zavarovalni zavod.

Centrala:

ZAGREB, v lastni hiši, vogal Marovske in Preradovičeve ulice.

Ustanovljena 1884.

Glavna zastopstva:

Ljubljana, Osjek, Reka, Sarajevo.

Podružnica: Trst, Via del Lavatoio št. 1, II. nadstr. (Telefon 25-94.)

Ta zadruga prevzema pod ugodnimi pogoji sledeča zavarovanja:

- 1. Na življenje:**
 1. Zavarovanje glavnice za slučaj doživljenja in smrti.
 2. Zavarovanje dote.
 3. Zavarovanje življenske rente.
- 2. Proti škodi po požaru:**
 1. Zavarovanje zgradb (hiš, gospodarskih zgradb in tovarn).
 2. Zavarovanje premičnin (pohištva, prodajalniškega blaga, gospodarskih strojev, blaga itd.).
 3. Zavarovanje poljskih pridelkov (žita, sena itd.).
- 3. Zavarovanje steklenih šip.**

Zadružno imetje v vseh delih znaša K 3,375.050-88
Dohodek letne premije s pristojbinami „ 1,571.135-97
Izplačane odškodnine „ 6,400.996-52

Sposobni posredovalci in akviziterji se sprejmejo pod jako ugodnimi pogoji.

Natančnejše informacije daje

Glavni zastop za Kranjsko, Koroško in Štajersko v Ljubljani (tvrdka Kmet & Slivar), Marije Terezije cesta št. 8.

Okrajni zastopnik za Celovec in okolico je g. ALOJZIJ TERČEK, knjigovez v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu.

VABILO

na

XII. redni občni zbor Kranilnice in posojilnice v Kazazah

ki se vrši

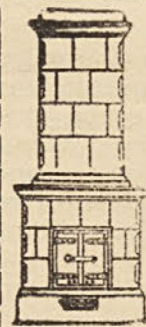
v nedeljo 4. vinot. v župnišču v Kazazah

s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Čitanje zadnjega revizijskega poročila.
3. Poročilo načelstva.
4. Potrjenje računskega zaključka za 1913.
5. Slučajnosti.

NB. Ako ob določenem času ne bi bilo navzoče desetine vseh članov, se vrši v smislu pravil na istem prostoru in z istim dnevnim redom čez pol ure drug občni zbor, kateri sme sklepati brezpogojno.

Načelstvo.



J. WIESAUER

lončar v Celovcu
Živinski trg št. 9

priporoča peči, štedilnike, stenske obklade, kuhinjske posode.

Točna izvršitev vsakovrstne poprave.



in razno moderno blago za moške in ženske obleke razpošilja po najnižjih cenah

Jugoslovenska razpošiljalna

R. STERMECKI v Celju 308, Štajersko.

Pišite po glavni ilustr. cenik čez več tisoč stvari, kateri se vsakemu pošlje zastonj. Pri naročilih iz Srbije, Bolgarije, Nemčije in Amerike je treba denar naprej poslati.



Thymol-mazilo s sidrom

Pri manjših, odprtih ranah in opeklinah
Škatlja K 80.

LINIMENT S SIDROM capsici compos.

Nadomestilo za Pain-Expeller s sidrom
Bolečine odpravljajoče mazilo
pri prehlajenju, revmatizmu, protinu itd. itd.
Steklenica K —80, 140 in 2—.

Železna albuminat tinktura s sidrom

pri pomanjkanju krvi in bledici. Stekl. K 140.



Dobiva se skoro v vseh lekarnah ali naravnost v
Dr. Richterjevi lekarni „Pri zlatem levu“

Praga I, Elizabetina cesta 5.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavnica K 8,000.000.

Rezervni fondii okroglo K 1,000.000.—.

Denarne vloge na
knjižice se obre-
stujejo po

4 0/0

od dneva vloge
do dneva vzdiga.
Rentni davki
plača banka sama.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.
Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.
Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavčlje.
Eskompt in incasso menic. Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Denarne vloge v tekočem računu obrestujejo se:
po dogovoru od 4 0/0 naprej.